

# Çocuğun sakat olduğunu kesin biliyorsak aldırmalı mıyız?

**Sibel Yıldız: “Günümüz teknolojisinde çocuğun durumu kesin bilinebiliyor. Çocuğun sakat olduğunu kesin biliyorsak aldırmalı mıyız?”**

1- Teknoloji herşey demek değildir. Var olanı tesbit eder. Fakat ne yakın geleceği, ne uzak geleceği bilemez, göremez ve keşfedemez. Ana rahmindeki ceninde bugün tesbit ettiği bir problemin, cenin daha ana rahminden çıkmadan şifâ ile sonuçlanıp sonuçlanmayacağına genellikle hükmedemez. Bugün görülen bir sendromun, yarın bir iç denge ile kaybolup gitmeyeceğini veya bugün görülmeyen bir problemin yarın ortaya çıkmayacağını kestiremez. Ön tedbirleri aldıktan sonra, Allah’a teslim olmaktan başka çare var mıdır? Nitekim, özürlü de olsa, her çocuk ve her insan Allah’ın birinci derecede kuludur.

2- İnsanın yaratılışı tamamen beşer kudretinin dışında; tamamen Hâlık-ı Kerîm’in hilkatiyle ve Fâtır-ı Kadîr’in kudretiyle ve takdiriyle ilgili bir alandır. Cenâb-ı Hakkın takdir buyurduğu çocuk, takdir ettiği şekil ve biçimde ana rahmine bir çekirdek olarak düşer. Burada beslenir, gelişir, âzâsı teşekkül eder, kendisine ruh verilir; yani burada halk edilir. Bütün bu süreçlere bizim beşer olarak hiçbir müdâhaleimiz yoktur. Her süreçte tamamen Allah’ın dilemesi esastır ve Allah’ın emri hâkimdir. Kur’ân bu hakîkati, “Annelerinizin rahimlerinde sizi dilediği gibi şekillendiren O’dur”<sup>1</sup> âyetiyle bildirir.

3- Çocukların doğuştan getirebilecekleri özürlerin temelinde yatan sebeplerle ilgili önceden bir dizi tedbir almak ve anne-babaya bir dizi uyarılar yapmakta bir sakınca yoktur. Meselâ, yakın akraba evlilikleri yapılmaması,-varsa-kötü alışkanlıkların sür’atle terk edilmesi, bilhassa annenin hâmilelik döneminde bebeğine olumsuz etki yapacak her türlü madde alımını kesmesi, hayırlı bir evlât vermesi için Allah’a duâsını eksik etmemesi, anne ve baba arasındaki kan uyuşmazlıklarının ve sâir olumsuz bulguların önceden tetkik edilerek gerekli tedbirlerin zamanında alınması...vs. bunların birkaçı ve başlıcaları. Bunlar fitrî emirlerdir; bunlara muhakkak uyulmalıdır. Çünkü fitrî emirlere uymak bilhassa çocuk sağlığını olumlu etkileyecektir. Anne ve baba, titizliğini bu nokta üzerinde yoğunlaştırmalıdır. Bu, meşrûdur ve câizdir.

4- Bununla berâber; sebepleri çok fazla abartıp, Allah’ın kudretinden, emrinden,

irâdesinden ve rahmetinden umudunu kesmek doğru bir davranış değildir; tevhid inancıyla bağdaşmaz. Bilhassa dünyaya gelmek üzere olan çocuk hakkında teknoloji ne derse desin; Allah'ın rahmetinden umudumuzu yitirmeyelim. Gelen çocuk için hayırlısını isteyelim ve hayırlı bir tarzda gelmesi için duâ edelim. Allah hayırlı evlâtlar versin.

5- Ana rahminde yumurta aşılandıktan sonra konumuzla ilgili olarak iki ana evre vardır:

a) Ruh verilmeden ve kolu-bacağı, kafası ve sâir vücut âzâları belirmeden önceki ilk evre. Bu evre genellikle en fazla ilk yüz yirmi güne kadar sürer. Bu evrede cenin her geçen gün hızla gelişmekte, her geçen gün yeni yeni teşekküllere kavuşmaktadır.

Hayatî ve zorunlu mazeretin olması halinde, bu ilk evrede aşılınmış yumurtanın alınmasını âlimler mümkün ve câiz görmektedirler. Meselâ; kadın hasta ve hamilelik durumu hastalığını arttıracak ise; veya hamileliğin kesin bir ölümle sonuçlanacağı biliniyorsa, ya da anne emzikli olup hamilelikten dolayı sütünü elindeki çocuğundan kesmek zorunda kaldığında babanın çocuğuna bakamayacak ölçüde fakir olması halinde; yahut çevre aşırı derecede bozuk olup, doğacak çocuğun fitne ve fesat ortamında büyümesinden korkuluyorsa ilk kırk gün içinde ceninin alınmasını câiz görenler vardır.

b) Ruh verildikten ve vücut âzâları teşekkül ettikten sonraki evre. Bu evre yaklaşık yüz yirmi günden sonraki evredir. (Buradaki “yüz yirmi gün” rakamı, genel ve yaklaşık olarak verilen bir rakamdır. Kimi ceninler daha önce de vücut âzâları tanınacak derecede teşekkül safhasına girebilmektedirler.) Ana rahmine düşmüş ve kolu-bacağı-kafası şekillenmiş bir bebeğin, ultrasonla, çok daha net gösteren başka cihazlarla veya testlerle ne kadar özürlü, sakat ya da ırsî hastalıklı olduğu tesbit edilmiş olursa olsun; aldırma cinâyet olur; câiz değildir.

6- Demek, rûhu bulunan ve canlı olan en az yüz yirmi günlük bir cenin için artık hangi sebep ve sonuç ortaya çıkmış olursa olsun; aldırma ve imhâ etme yolu dînen bulunmamaktadır. Çünkü o artık bir beşerdir, bir insandır, bir ferttir, Allah'ın kuludur. O'na hayat veren de, rızık veren de, ölüm takdir edecek olan da Cenâb-ı Allah'tır. Üstad Bedüzzaman Said Nursî'nin ifâdesiyle, yaratılacak çocukta binde dokuz yüz doksan dokuz hisse sahibi Hâlık-ı Rahîm'dir.<sup>2</sup>

7- Çocuğun gelişim bozukluğu içinde olduğu varsayımını güçlendirebilecek bulguların, cenini almak için yeterli ve zorunlu bir sebep olduğu yolunda evhamları tahrik etmeye kanaatimizce gerek yoktur. Bizim tavsiyemiz: Anne ve babaların

gerekli tüm sıhhî, tıbbî ve sosyal tedbirleri önceden almaları ve hâmilelik döneminde bebekte olumsuz iz ve etki bırakacak davranışlardan uzak bulunmalarıdır. Çocukta down sendromu, mongol veya başka bir kalıtsal rahatsızlığın bulunmadığı yolunda az da olsa bir ihtimal varken, Allah'ın takdirine güvenmeyip cenini telef etmek sorumluluktan uzak değildir.

**Dipnotlar:**

1- Âl-i İmrân Sûresi, 3/6

2- Bedüzzaman, Mektûbât, s. 80